

Kanonizacija Marije od Učlovečenja

Neuradni prevod iz uradnega latinskega dokumenta,

ki ga je izdal v Rimu

Papež Frančišek

aprila leta 2014

Neuradni prevod v francoščino je napravil

častiti pater Vincent Siret, SJMV, Toulouse

2016

Francišek
papež, služabnik Božjih služabnikov,
za večni spomin na to dejanje

«Najprej pa se mora oznaniti evangelij vsem narodom». Mr 13,10.

Blažena Marija od Učlovečenja, ki se je v svetu imenovala Marija Guyart, je svojo vero popolnoma stavila v Kristusa in se je izročila njemu, da bi jo Sveti Duh oblikoval v vseh okoliščinah njenega življenja, da bi popolnoma živela svoj redovni in misijonarski poklic.

Rodila se je v Tours-u v Franciji 28. oktobra 1599 v obrtniški družini, v kateri je najprej prejela verski pouk. Pri štirinajstih letih je spoznala, da je poklicana v redovno življenje. Ker pa se je uklonila volji svojih staršev, se je l. 1517 poročila s Klavdijem Martinom, ki je dve leti zatem umrl in ženo pustil samo z otrokom; le-ta je kasneje vstopil v red sv. Benedikta. Čeprav so jo nekateri možje prosili za roko, se ni hotela znova poročiti in se je vsa obrnila k Bogu; vedno bolj je čutila njegovo navzočnost.

24. marca 1620 je izpovedala zaobljubo večne čistosti. Potem se je ukvarjala s hišo svoje sestre, prevzela vodenje njenega prevozniškega podjetja, pri čemer je izkazala izredne sposobnosti za upravljanje. Po eni strani je opravljala uspešno delo, po drugi strani pa je ohranila tesno povezanost z Bogom. Gojila je notranje življenje, tako da je čudovito povezovala aktivno življenje s kontemplativnim, kar se vidi iz njene duhovnosti. Leta 1624 je po nasvetu svojega spovednika in duhovnega voditelja, cistercijanskega meniha Raymond de Saint-Bernard-a, napravila tudi zaobljubo uboštvu in pokorščine.

Ker je sklenila, da bo vstopila v redovno življenje, se je pridružila uršulinkam v Tours-u 21. januarja l. 1631. S pomočjo Sporočil, ki so jih izdajali jezuitski misijonarji v Kanadi in tudi s pomočjo nasvetov, ki jih je dobivala od Boga, je razumela, da je to ljudstvo njeno področje apostolata. Tako se je z dvema sestrama uršulinkama in s tremi avguštinkami 4. maja 1639 vkrcala na ladjo in je 1. avgusta prispela v mesto Québec.

Tako je Marija od Učlovečenja začela živeti na nov način kot ustanoviteljica in skrbna mati vsem, ki so se zatekali k njej in jim je zagotavljala zanesljivo pomoč in modro vodstvo. Najprej je sestavila pravilo za pouk in vzgojo

kanadskih domorodnih deklic. V ta namen se je lotila učenja irokeškega in še drugih jezikov, da bi se zavzemala za Božje zadeve in za dobro duš. Svoje misijonarsko delo je podpirala z gorečo molitvijo in z nenehno kontemplacijo, kateri je dodajala pokoro in dela, ki so bila zaradi pogojev v tej deželi zelo težka.

Zaradi njenih zaslug moramo Marijo od Učlovečenja priznati za duhovno mater Cerkve v Kanadi; v tej službi se je goreče in z ljubeznijo razdajala vse do smrti 30. aprila 1672; njene duhovne hčere, ki so živele z njo, so nenehno pričevale o slovesu njene svetosti.

Procesi za njeno proglasitev blaženim s strani ordinarija v nadškofiji Québec so bili odobreni z Dekretom od 22. marca l. 1877 in 19. julija istega leta je bil razglašen Dekret o njenih herojskih krepostih. Naš predhodnik, blaženi Janez-Pavel II. jo je proglasil za blaženo 22. junija l. 1980. Nato so škofje, duhovniki in pomembni laiki te dežele zelo prosili, da bi bila proglašena za svetnico. Znova smo se prepričali o slovesu njene svetosti in o čudežih, ki pričujejo o tej izredni redovnici.*

Tako radovoljno in z vsem srcem sprejemamo to prošnjo naših častitih kanadskih bratov, našega častitega brata, njegove eminence, kardinala Gérard-Cypriena Lacroix, nadškofa metropolita iz Québec-a, našega častitega brata, njegove eminence, kardinala Marca Ouellet, prefekta Kongregacije za škofo, pa tudi drugih cerkvenih voditeljev in ustanov, saj so vztrajno prosili, da vpišemo blaženo Marijo od Učlovečenja v register svetnikov.

Potem ko smo slišali našega častitega brata kardinala Angela Amata, Prefekta Kongregacije za zadeve svetnikov, ga pooblašamo, da izvede ta vpis. Pozicija glede enakovredne kanonizacije, ki so jo očetje kardinali in škofje odobrili na rednem zasedanju 1. aprila 2014, je torej dosežena. Tako smo tega istega dne, potem ko smo dolgo in z gotovim znanjem tehtali vse zadeve in prosili za Božjo pomoč, potrdili izjavo Kongregacije za zadeve svetnikov in tudi določamo, naj bo češčenje te goreče Jezusove učenke predloženo za vso Cerkev, sedaj in za vedno. Zato v Božjo slavo, za poveličanje katoliške vere in za rast krščanskega življenja, v moči naše oblasti določamo, da je Marija od Učlovečenja sveta, da se vpiše v Register svetnikov, da se jo pobožno in vdano časti in da je prišteta med svetnike vesoljne Cerkve.

Končno hočemo, da je naša odločitev trdna, neomajna in nepreklicna in srčno želimo, da to odločitev sprejmejo radostno in z veseljem tako pastirji Cerkve kot tudi verniki. Naj se ob gledanju sijaja teh kreposti in duhovne moči svete Marije od Učlovečenja, pastirji in verniki vedno bolj vnemajo v ljubezni do Križanega Kristusa, Božjega Sina ter Odrešenika človeka. Naj v moči posnemanja njenih čudovitih zgledov svetosti, v občestvu svetih apostolov Petra in Pavla in drugih nebeščanov goreče hodijo po poti svetosti. Zanesljivi zgledi teh nebeščanov, ki so vpisani v Register svetnikov in svetnic, so dani ljudem, ki so v nevarnosti; Marija od Učlovečenja, ki je v svojem življenju izkazala toliko svetlih zgledov velikih del, je spodbuda in povabilo, da se odločno držimo krščanske pobožnosti. Medtem ko so razmere v deželi močno oteževale dela, ni izgubila poguma, ampak je popolnoma oprta na Boga zelo pospeševala evangelizacijo.

*Dano v Rimu, pri Svetem Petru, 3. aprila Gospodovega leta 2014, v drugem letu našega Pontifikata,
Jaz, Frančišek,
Škof katoliške Cerkve.
Marcellus Rossetti, apostolski protonotar.*

(neuradni prevod : Častiti pater Vincent Siret, SJMV iz Toulousa)

Opomba:

* V knjigi Skriti ogenj, na str 111 s. M. Jasna Kogoj, piše, da se je to zgodilo 19. julija l. 1911.